

opusdei.org

”Vad kommer ni att lämna efter er till nästa generation?”

Vi publicerar översättningen av Påvens predikan, som han höll söndagen den 20 juli, vid avslutningsgudstjänsten av den 23:e Världsungdomsdagen på hippodromen i Randwick.

2008-07-30

Kära vänner!

”Ni skall få kraft när den Heliga anden kommer över er” (Apg. 1:8) Vi har sett uppfyllelsen av detta löfte!

På pingstdagen sände, som vi hörde i den första läsningen, den uppståndne Herren, som sitter på Faderns högra sida, sin ande över lärjungarna, som samlats i den övre våningen av nattvardssalen. I kraft av denna ande drog Petrus och apostlarna ut för att förkunna evangeliet intill jordens gränser. I alla tider och på alla språk fortsätter Kyrkan att i hela världen förkunna Guds underbara verk och kalla alla nationer och folk till tron, till hoppet och till ett nytt liv i Kristus.

Under dessa dagar har också jag som efterföljare till sankt Petrus kommit till detta härliga land Australien. Jag har kommit, mina kära unga bröder och systrar, för att stärka er i tron och för att öppna era hjärtan för Kristi andes makt och hans gåvors rikedom. Jag ber om, att denna stora församling, som förenar unga människor ”från alla länder under himlen” (jfr Apg. 2:5) får vara en ny

nattvardssal. Må Guds kärleks eld komma ned för att fylla era hjärtan, må den förena er mera fullkomligt med Herren och hans Kyrka och sända ut er som en ny generation av apostlar för att föra världen till Kristus.

”Ni skall få kraft när den Heliga Anden kommer över er” Dessa ord av den uppståndne Herren har en särskild betydelse för varje ung människa, som under denna heliga mässa, konfirmeras och blir besegrad med den Helige Andes gåva. Men dessa ord riktar sig även till var och en av oss, det vill säga till alla, som har tagit emot gåvan av försoningens ande och det nya livet i dopet, som tagit emot anden i era hjärtan som hjälp och ledning i konfirmationen och varje dag växer genom hans nådegåvor i den heliga Eukaristin. I varje mässfirande kommer nämligen den Helige Ande på nytt ned, när han anropas i Kyrkans högtidliga bön,

inte bara för att förvandla våra gåvor av bröd och vin till Herrens kropp och blod, utan också för att förvandla vårt liv, för att låta oss bli ”en kropp och en själ i Kristus”.

Men vad är denna den Helige Andes ”kraft”? Det är det gudomliga livets kraft! Det är samma andes kraft, som i skapelsens början svävade över vattnet och som, när tiden var fullbordad, uppväckte Jesus från de döda. Det är den kraft, som ledsagar oss och vår värld mot Guds rikes ankomst. I dagens evangelium förkunnar Jesus, att en ny tid har kommit, i vilken den Helige Ande blir utgjuten över hela mänskligheten (Jfr Luk.4:21) Han själv, som avlades av den Helige Ande och blev född av jungfru Maria, har kommit till oss för att ge oss denna ande. Som källa till vårt nya liv i Kristus är den Helige Ande också på ett mycket verkligt sätt Kyrkans själ, kärleken, som binder oss samman med Herren och

varandra, och ljuset, som öppnar våra ögon, så att vi ser de Guds nåds under, som omger oss.

Här i Australien, detta ”Den Helige Andes stora, sydliga land” har vi alla haft en oförglömlig erfarenhet av andens närvaro och kraft i naturens skönhet. Våra ögon öppnades för att se världen omkring oss, så som den verkligen är: ”full av Guds storhet”, som diktaren säger, full av härlighet i Hans skaparkraft. Även här i denna storartade församling av unga kristna från hela världen har vi erfarit Andens närvaro och hans kraft i Kyrkans liv. Vi har sett Kyrkan som den verkligen är: Kristi kropp, en levande gemenskap i kärlek, som av vår tro på den uppståndne Herren omfattar en kommande enhet av människor från olika raser, nationer och språk, från alla tider och platser.

Den Helige Andes kraft upphör aldrig att uppfylla Kyrkan med liv! Genom

sakramentens nåd i Kyrkan flyter denna kraft också i vårt innersta, som en underjordisk flod, som ger näring åt anden och hela tiden för oss närmare till källan för vårt sanna liv, som är Kristus. Den helige Ignatius av Antiokia, som dog som martyr i Rom under det första århundradet, efterlämnade en underbar beskrivning av Andens kraft, som bor i oss. Han talade om Anden som en brunn med levande vatten, som sprudlar fram i hans hjärta och viskar: ”Kom, kom till Fadern” (Jfr Rom 6:1-9)

Men denna kraft, Andens nåd, är inte något som vi förtjänar eller kan utverka, utan som vi bara kan ta emot som en ren gåva. Guds kärlek kan bara utveckla sin kraft, om vi tillåter, att den förändrar oss inifrån. Vi måste låta den bryta igenom den hårda skorpan av vår likgiltighet, vår andliga tröghet och vår blinda anpassning till denna tidens anda.

Bara dåkan vi få vår tro att flamma upp och låta vår djupaste längtan formas. Av denna anledning är bönen så viktig: den dagliga bönen, den personliga bönen i vårt hjärtas stillhet och inför det Allraheligaste och den liturgiska bönen i hjärtat av Kyrkan.

Bön är en ren beredskap för att ta emot Guds nåd, en aktiv kärlek, en gemenskap med Anden, som bor i oss och genom Jesus i Kyrkan för oss till vår himmelske Fader. I kraft av sin Ande är Jesus alltid närvarande i våra hjärtan och väntar på, att vi blir stilla hos honom för att höra hans röst, att vila i hans kärlek och ta emot ”kraften från ovan”, en kraft, som gör oss i stånd till att vara världens ljus och salt.”

Vid sin himmelsfärd sa den uppståndne Herren till sina lärjungar: ”Ni skall vittna om mig ... till jordens yttersta gräns” (Apg. 1:8)

Här i Australien tackar vi Herren för trons gåva, som har kommit till oss i denna tid och på denna plats, som en skatt, som från generation till generation ges vidare i Kyrkans gemenskap. Här i Oceanien tackar vi alldeles särskilt alla de heroiska missionärer, engagerade präster och ordensfolk, kristna föräldrar och far- och morföräldrar, lärare och ledare, som grundlagt Kyrkan i detta land. Vittnen som den saliga Mary MacKillop, den helige Pierre Chanel, den salige Peter To Rot och många andra! Andens kraft, som blev tydlig i deras liv, verkar ännu i det goda verk, som de lämnat efter sig, i samhället, som de format, och som nu överlämnats till er.

Kära unga vänner, tillåt mig, att få ställa en fråga till er. Vad kommer ni att lämna efter er till nästa generation? Bygger ni ert liv på fasta fundament, och kommer ni att skapa något som består? Lever ni ert liv på

ett sätt, som mitt i en värld, som vill glömma Gud eller till och med avvisar honom i en missuppfattad falsk frihet, skapar rum för Anden? Hur utnyttjar ni de gåvor, som ni fått, ”kraften”, som den Helige Ande nu vill frigöra inom er? Vilket arv kommer ni att lämna efter er till de unga människor, som kommer efter er? Vilken skillnad kommer ni att åstadkomma?

Den Helige Andes kraft inskränker sig inte bara till att upplysa oss och trösta oss. Den inriktar oss också på framtiden, på Guds rikes ankomst. Vilken underbar vision av en förlossad och förnyad mänsklighet ser vi inte i den nya tid, som utlovas oss i dagens evangelium! Sankt Lukas säger, att Jesus Kristus är uppfyllelsen av alla Guds löften, Messias, som i fullhet äger den Helige Ande, för att vittna om Honom för hela mänskligheten. Utgjutelsen av Kristi ande över mänskligheten är en

pant på hoppet och befrielsen från allt, som förtrycker oss. Den ger den blinde synen åter, befriar de förtryckta och skapar enhet i skiljaktigheter. Denna kraft kan skapa en ny värld: Den kan göra ”jorden ny”. (Jfr Ps. 104:30)

Stärkta genom Anden och stödda på trons framsynthet är en ny generation kristna kallade att hjälpa till att bygga upp en värld, i vilken livet tas emot, aktas och blir älskat och inte avvisat och inte fruktat som ett hot och förstörs. En ny tid, i vilken kärleken inte är girig och egoistisk, utan ren, trofast och i sanning fri, öppen för andra och full av aktning för deras värdighet, och som söker det som är gott för dem och utstrålar glädje och skönhet. En ny tid, i vilken hoppet befriar oss från ytligheten, håglösheten och självupptagenheten, som låter vår själ dö och förgiftar nätet av mänskliga relationer.

Kära unga vänner, Herren ber er att vara denna nya tids profeter, Hans kärleks budbärare, som drar människorna till Fadern och bygger upp en framtid av hopp för hela mänskligheten.

Världen behöver denna förnyelse! Samtidigt med det materiella välståndet i så många av våra samhällen breder det ut sig en andlig öken: en inre tomhet, en namnlös rädsla och en hemlig känsla av hopplöshet. Hur många av våra medmänniskor har inte i sitt förtvivlade sökande efter en mening – efter den yttersta meningen, som bara kärleken kan ge – grävt stora och tomma cisterner (Jfr Jer. 2:13)

I evangeliet ligger den stora och befriande gåvan; det uppenbarar vår värdighet som män och kvinnor, som skapades som Guds avbild och till att vara honom lika. Det uppenbarar mänsklighetens storslagna kallelse,

som består i att finna kärlekens uppfyllelse. Det ger oss sanningen om människan och sanningen om livet.

Även Kyrkan behöver denna förnyelse. Hon behöver er tro, er idealism och er generositet, så att hon alltid kan förbli ung. (Jfr Lumen Gentium, 4) I den andra läsningen idag påminner oss aposteln Paulus om, att varje enskild kristen har tagit emot en gåva, som måste användas till att utgöra Kristi kropp. Kyrkan behöver särskilt den gåvan av de unga människorna, av alla unga människor. Hon måste växa i Andens kraft, som skänker er glädje nu i er ungdom och som sporrar er att tjäna Herren med glädje. Öppna era hjärtan för denna kraft! Denna bön riktar jag särskilt till alla dem av er, som Herren kallar till att bli präster och till ett liv vigd för Gud. Räds inte att säga "ja" till Kristus och att finna er glädje i att göra Hans vilja, genom

att ni överlämnar er helt för att nå
heligheten och använder er
begåvning för att tjäna er nästa.

Strax kommer vi att fira
Bekräftelsens sakrament. Den Helige
Ande kommer att sänka sig ned över
konfirmanderna; de blir "beseglade"
med Andens gåva och utsända för att
vara Kristi vittnen. Vad betyder det
att ta emot den Helige Andes "sigill"?
Det betyder att bära ett outplånligt
tecken, att varaktigt förvandlas och
vara en ny skapelse. För var och en,
som tagit emot denna gåva, får inget
bli vid det gamla! Att bli "döpt" i
Anden betyder, att bli upptänd av
Guds kärlek. "Att dricka av
Anden" (Jfr 1 Kor.12:13) betyder att
bli vederkvickt av skönheten över
Herrens planer med oss och världen
och därigenom själva bli en källa till
andlig vederkvickelse för andra. "Att
bli besegrad med Anden" betyder att
vi vid vår insats för segern i
kärlekens civilisation inte skall vara

rädda att stå upp för Kristus och låta
vår syn, vårt tänkande och
handlande genomsyras av
evangeliets sanning, medan vi
arbetar för triumfen av kärlekens
civilisation.

Medan vi ber för konfirmanderna,
ber vi också, att den Helige Andes
kraft ger liv åt vår egen
konfirmation. Må Anden utgjuta sina
gåvor i rikligt mått över de
närvarande, över staden Sydney,
över landet Australien och över hela
dess folk. Måtte var och en av oss få
förnyas i vishetens ande och förnuft,
i rättfärdighetens ande, i kunskapens
ande och fromhetens, hänförelsens
ande och i gudsfruktan.

Genom den kärleksfulla förbönen av
Maria, Kyrkans moder, måtte denna
den 23:e Världsungdomsdagen
upplevas som en ny nattvardssal, så
att vi alla, brinnande av den Helige
Ande i kärlekens eld, kan fortsätta att

förkunna den uppståndne Herren
och dra varje hjärta till Honom.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
vad-kommer-ni-att-lamna-efter-er-till-
nasta-generation/](https://opusdei.org/sv-se/article/vad-kommer-ni-att-lamna-efter-er-till-nasta-generation/) (2026-03-04)